

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/76/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010064
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614010064.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. októbra 2016 v Košiciach, v trestnej veci obžalovaného T. W., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.3 písm. c) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 22.1.2016, sp. zn. 3T/19/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. a), b), c) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 22.1.2016, sp. zn. 3T/19/2014 uznal obžalovaného T. W. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 9. februára 2013 okolo 13.30 hod. v U. B. P. na O. X. T. Č.. XX, na chodbe obytného bloku na siedmom poschodí, počas fyzického napadnutia Y. V. udrél laktom do oblasti tváre poškodeného Y. V., ktorý sa mu snažil v útoku na jeho otca zabrániť, čím mu spôsobil zlomeninu sánky vpravo bez posunu úlomkov v oblasti ramena sánky, zlomeninu tela sánky vľavo bez posunu úlomkov a pomliaždenie pravej strany tváre s dobou liečenia a práceneschopnosti od 11.2.2013 najmenej do 26.3.2013.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 156 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného zaplatiť poškodenému Y. V., nar. XX.X.XXXX v U. B. P., bytom U., ul. O.Š. Č.. XXX/XX, okres U. B. P., škodu z titulu bolestného vo výške 2.093,- €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodeného Y. V., nar. XX.X.XXXX v U. B. P., bytom U., ul. O. Č.. XXX/XX, okres U. B. P. na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že napadnutý rozsudok je vydaný na základe skutkových zistení, ktoré nemajú vo vykonaných dôkazoch oporu a vykonané dôkazy súd nesprávne vyhodnotil. Súd výrok o vine odôvodnil na základe výpovedí svedkov Y. a Y. V., ktoré sú vo viacerých bodoch rozporuplné, pričom samotný útok ako ho popísal Y. V. je v rozpore so závermi pribratého znalca. Úder, ktorým mal

obžalovaný spôsobil poranenie poškodenému, poškodený popísal tak, že fyzicky to nebolo možné. Výpovede svedkov podľa názoru odvolateľa okresný súd hodnotil bez akéhokoľvek racionálneho prístupu posudzovania ich vierohodnosti. Z odôvodnenia rozsudku navyše vôbec nevyplýva, že ako sa súd vyrovnal s výpoveďou svedkyne Q. I., ktorej výpoveď bola iba prečítaná. Voľná úvaha pri hodnotení dôkazov nemôže byť absolútna a nesmie byť prejavom ľubovôle, resp. svojvôle. Vykonané dôkazy súd nesmie hodnotiť jednostranne, len v neprospech obžalovaného. Ďalej je toho názoru, že nebola v konaní jednoznačne a bez pochybností preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom, ktorý nastal. Úder, ktorý mal dostať poškodený od obžalovaného navyše nikto nevidel. Podľa záverov znalca sa muselo jednať o silný úder a poškodený musel mať z toho aj silný pocit, pričom poškodený vypovedal, že úder nebol nič extra a iba trošku mu zobralo hlavu. Ďalej odvolateľ vytýka okresnému súdu postup, lebo v zmysle § 241 ods.2 Tr. por. oznámil súd obžalovanému zmenu právnej kvalifikácie skutku a poučil ho, že skutok, pre ktorý bola dňa 21.1.2014 podaná obžaloba, a ktorý bol kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.3 písm. c) Tr. zák. bude ďalej posudzovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. Napriek uvedenému, okresný súd v odsudzujúcom rozsudku aplikoval pôvodnú prísnejšiu kvalifikáciu podľa § 156 ods.1, ods.3 písm. c) Tr. zák. za situácie, že neboli dané relevantné dôvody, napríklad podstatný obrat v dôkaznej situácii. Je toho názoru, že uvedeným konaním závažným spôsobom došlo k porušeniu práva na obhajobu, nakoľko fakt, že obžalovaný nebol informovaný o možnosti prísnejšieho posudzovania skutku malo výrazne negatívny dopad na jeho rozhodnutie o spôsobe obhajoby a to, že obhajcu si nezvolil. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby, eventuálne vec vrátil na ďalšie konanie okresnému súdu.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Predpokladom zákonného rozhodnutia je správne zistenie skutkového stavu veci a zákonné a logické vyhodnotenie získaných dôkazov. Rozsudok okresného súdu je predčasný, výrok o vine a treste nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a dôkazy boli vyhodnotené výlučne v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný T. W. vyhlásil, že je nevinný a na svoju obhajobu uviedol, že mu telefonovala jeho sestra Q. I. ohľadom konfliktu s V., preto sa následne dostavil na chodbu obytného bloku, kde obaja V. búchali na dvere bytu, kde bývala jeho sestra. Keď im oznámil, že sa tam nedostanú, bol napadnutý Y. V., s ktorým sa dostal do vzájomnej potýčky, a vtedy ho zozadu Y. V. oblapil svojimi rukami, následne to využil Y. V., ktorý ho udril. Vtedy vošla doňho zlosť, chcel sa vymaniť zo zovretia, urobil pohyb lakťom a pripustil, že vtedy mohol poškodeného zasiahnuť do tváre. Na to vystriekal v zúrivosti a v sebaobrane slzný plyn, a potom prišla polícia, ktorú zavolała jeho sestra.

Svedok Y. V. vypovedal, že si šiel do bytu k sestre obžalovaného, u ktorej býval pre veci aj so svojím otcom. Došiel tam obžalovaný, ktorý im povedal, že ich do bytu nepustí, voči čomu sa ohradil, a vtedy mal obžalovaný nastriekať do tváre jeho otcovi slzný plyn a začať ho udierať. Tvrdil, že jeho otec obžalovaného nebil. Postavil sa medzi otca a obžalovaného, a vtedy dostal od obžalovaného lakťom alebo päšťou úder do sánky. Na ďalší deň zistil, že má problémy s jedením. Tvrdil, že obžalovaného nenapadol a popísal spôsob, akým dostal úder, t.j., že mal ruky vystreté, keďže obžalovaného a svojho otca od seba odťahoval a obžalovaný bol vtedy po jeho pravej strane, vtedy ho obžalovaný udril lakťom zhora nadol do miesta, kde mal zlomenú sánku.

Svedok Y. V. vypovedal, že obžalovaný, keď došiel na chodbu, začal do neho štvchať, odtlačal ho rukami a nastriekal mu do tváre slzný plyn a začal ho udierať a kopol ho aj do nosa. Keďže mal nastriekaný slzný plyn nevidel, čo sa stalo jeho synovi. Nevedel sa vyjadriť k postaveniu obžalovaného a jeho syna v čase úderu.

Znalec z odvetvia chirurgia a traumatológia MUDr. J. L. v znaleckom posudku kvalifikoval poranenie poškodeného, že utrpel zlomeninu sánky vpravo bez posunu úlomkov v oblasti ramena sánky, zlomeninu tela sánky vľavo bez posunu úlomkov a pomliaždenie pravej strany tváre. Poranenie zodpovedalo jednému úderu na pravú časť tváre, ktoré mohlo byť spôsobené úderom lakťom alebo i päšťou, silou strednej až veľkej intenzity. Na hlavnom pojednávaní po oboznámení sa s výpoveďou poškodeného akým spôsobom ho obžalovaný udrel uviedol, že nepredpokladá, aby mohlo dôjsť k zlomeniu sánky poškodeného úderom lakťom tak, ako to poškodený popísal.

Na hlavnom pojednávaní boli ešte prečítané výpovede svedkov Q. I. a G. R. - policajta. Q. I. vypovedala, že niekto jej začal búchať silno na dvere, preto zavolała obžalovanému a cez priezor vo dverách videla, že Y. V. dal obžalovanému facku, čo mu obžalovaný vrátil a začali sa navzájom biť, a vtedy Y. V. chytil rukami zozadu obžalovaného za rameno a držal ho. Keď sa mu vytrhol, vybral slzný plyn a nastriekal ho Y. V. do tváre a na celú chodbu. Svedok G. R. došiel až po skutku, preto sa k nemu vyjadriť nevedel.

Na základe predmetných výpovedí a prečítaní listinných dôkazov dospel okresný súd k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý na rozdiel od obžaloby upravil. Neuveril obhajobe obžalovaného z dôvodu, že mal motív, lebo chcel zabrániť vstupu Y. V. do bytu jeho sestry a jeho výpoveď je spochybnená aj tým, že v neskoršej výpovedi neuviedol, že ho bil Y. V., čo spochybňuje vierohodnosť jeho tvrdenia. Odvolací súd konštatuje, že spravidla vždy existujú dve skupiny dôkazov a to dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného a dôkazy svedčiace v jeho neprospech. Úlohou súdu je preto veľmi citlivo a uvážlivo vyhodnocovať každý dôkaz samostatne a zároveň všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Nie je možné iba mechanický pri existencii protichodných dôkazov preferovať jednu skupinu dôkazov, ale je nevyhnutné, aby súd zákonným spôsobom získané dôkazy prísne logicky vyhodnotil a poukázal na ich vierohodnosť a pravdivosť.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že celý incident vznikol pred vstupom do bytu Q. I., ktorá zavolała na pomoc obžalovaného - svojho brata, lebo Y. a Y. V. sa k nej dobýjali z dôvodu, že Y. V. si chcel odniesť z bytu veci. Je nesporené, že medzi obžalovaným a Y. a Y. V. došlo k fyzickému napádaniu, bol použitý zo strany obžalovaného slzný plyn, a že poškodený Y. V. utrpel poranenie a to zlomeninu sánky bez posunu úlomkov. Taktiež je nepochybná doba liečby poškodeného.

Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom okresného súdu, že zistil jednoznačne a nepochybné vinnu obžalovaného T. W. tak, ako to uviedol vo výrokovej časti rozsudku. Je potrebné uviesť, že tak ako obžalovaný i poškodení Y. V. a Y. V. mali motív vzájomne sa napadnúť z dôvodu, že obžalovaný šiel brániť svoju sestru a na strane druhej poškodený sa chcel dostať do bytu i napriek tomu, že sestra obžalovaného ho pustiť nechcela. Logicky sa javí, že obžalovaný použil slzotvorný plyn takým spôsobom, ako to tvrdil on a nie poškodený Y. V., lebo poškodení Y. a Y. V. boli vo fyzickej presile. Je nelogické, že okresný súd vyhodnotil kvôli miernemu rozporu oproti prípravnému konaniu výpoveď obžalovaného ako nevierohodnú a na strane druhej kvôli podstatným rozdielom vo výpovedí Y. a Y. V. vo vzťahu k prípravnému konaniu, ich tvrdeniu uveril. Je nevyhnutné poukázať na tú časť výpovede Y. V. ohľadom mechanizmu vzniku zranení, že jeho verziu neprijal ani pribratý znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia. Je opätovne nelogické, že súd prijal verziu (skutková časť rozsudku), že obžalovaný udrel lakťom poškodeného, pričom znalec vylúčil skutočnosť, že to mohlo dôjsť spôsobom ako to popísal samotný poškodený, pričom verziu obžalovaného znalec uznal, čo však znamená, že v tom čase sa obžalovaný bránil a chcel sa vymaniť zo zovretia poškodeného. Z vykonaných dôkazov navyše vyplýva, že ani Y. ani Y. nevidovali a nevideli, akým úderom obžalovaný mal poškodenému spôsobiť poranenie.

Taktiež je potrebné dať za pravdu odvolateľovi, že boli porušené jeho práva na obhajobu, keď súd oznámil obžalovanému zmenu právnej kvalifikácie v jeho prospech a bez akéhokoľvek upozornenia rozhodol podľa pôvodnej právnej kvalifikácie uvedenej v obžalobe.

Úlohou okresného súdu bude v novom konaní vypočuť Q. I., opätovne prehodnotiť vykonané dôkazy, poprípade ich v potrebnom smere doplniť a zákonným spôsobom vo veci rozhodnúť.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi rozsudku okresného súdu, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi odvolania odvolateľa, a preto podľa § 321 ods.1 písm.

a), b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.